

Manfred Ingelbrecht, afvaardigde beheerder jeugdhuis Velokot, is jonge muziekgroepen genegen

Musicodroom voor beginnende groepen

Kloeke jongen van 1m82 bij 100 kg kijkt Manfred met donkerbuine ogen op zijn eigen manier de wereld aan. Hij is socialist maar kent de „Internationale” niet : vindt het niet belangrijk een liedje te zingen over datgene waar hij achterstaat. Langs de andere kant discussieert hij met Vande Lanotte en Vandecasteele, terwijl hij van Hilde Veulemans getuigt dat de 'kalotenmeid' tenminste luistert naar iemand die niet tot de christelijke clan behoort. Manfred Ingelbrecht gaat door het vuur voor zijn Velokot en voelt zich zowaar opa van beginnende muziekgroepjes. Maar... onze afgevaardigde beheerder — die meer dan 2000 cd's bezit ! — speelt zelf geen muziek ! Met zijn vrouwtje vormt Manfred al jaren een uniek paar dat, jong zijnde, met humanistische jongeren op kamp trok : Ann zorgde voor de jongsten en Manfred voor de pubers...

Konterdamse leeuw van 22 augustus 1970 is de ongedoopte en Lentefeest ontgroeide Manfred Ingelbrecht al heel zijn leven 100 % libertijn. Iemand die weet wat hij wil en er dan ook naartoe leeft. Onze atheneumstudent was 15 toen hij zich vastpinde op de mooie ogen van de 14-jarige Ann... en wet noch gebod kon de ontluikende liefde smoren. Na de middelbare school ging Manfred aan de Gentse academie zijn begaafdheid in tekenen en schilderen aanscherpen. Ook daar liet hij aan zijn persoonlijkheid niet raken: „Een kunstenaar moet in de allereerste plaats fatsoenlijk zijn met zichzelf”, placht hij te zeggen. Maar nog altijd was de echte Manfred niet geboren. Hij trok drie jaar naar de sociale hogeschool in Heverlee. Een humanitaire wind die hem naar culturele werkingen stuwde, meer bepaald de jeugddiensten van ABVV en stad Oostende. Vanuit een jongerenmuziekfestival in de Velodroom, brak hij uit naar 'zijn' initiatief *jeugdhuis Velokot*, vandaag in pakhuis 64 van de Oostendse vismijn pittig miniparlement voor muziekgegadigde jongerengroepen.

Vader Gilbert Ingelbrecht, net als moeder Mirna Bohyn in het Zeebrugse Sea-Ro-Terminal tewerkgesteld, verloor vier jaar geleden ongelukkig zijn leven: een dronken chauffeur reed op de weg Oostende - Brugge recht op vaders auto in. Moeder overleefde de klap, maar voor vader kon geen hulp meer baten.

— **Manfred**: „Mijn ouders die heel hun leven hard gewerkt hebben, stimuleerden mij als het ware om vlug zelfstandig te worden. Een waarheid die ze me meegaven was: *doe wat je wil, maar zie dat je het goed doet!* Ik heb nog twee halfzussen.”

zou ik aanmanen van die tempels voortaan repetitieruimtes voor beginnende muziekgroepen te maken!”

Kleuterklas en lager onderwijs liep Manfred Ingelbrecht in de Kroonlaan, voor velen Oostendes mooiste lagere school. Hij kon zich fysiek verdedigen en moest daarvoor helemaal niet stout zijn. Tot zijn 16de was Manfred tot het voetbal aangetrokken, al besefte hij vrij vlug dat de professionele kant hiervan wel nooit tot zijn mogelijkheden zou behoren: „Al deed ik op zeker ogenblik *sportwetenschappen* in het atheneum, met de bedoeling ooit sportleraar te worden. Heel vroeg sloeg ik evenwel een andere richting in.”

— **Iets apart uit je atheneumjaren...**

— **Manfred**: „Ik kon het als tiener nogal tamelijk goed uitleggen, maar kreeg door de onderwijzeres voor ongepast babbelen als straf... het maken van een cursiefje. Iets wat ik zo graag als goed deed... dat ik voor mijn *mensen en dingen* niet alleen punten kreeg, maar hierdoor tot eigen, dichterlijke poëzie werd verleid.”

— **Had je een zangstem?**

— **Manfred**: „Ik heb nog bij een muziekgroepje *O Maria ik hou van jou en sta voor jou in de kou* van Raymond van 't Groenewoud gezongen. Ik vond het resultaat allesbehalve en ben dan maar gestopt.”

Portret uit jouw atheneumtijd...

— **Manfred**: „In het door snobs bezoodelde atheneum kwam ik als een buitenbeentje naar voren: plastronloos heel in het zwart, rechtstaand haar met zwarte new-wavekuif, lange vest en pinkschoenen. Ann was iets minder uitdrukkelijk gepunkt, omwille van haar iets strengere ouders. Wellicht daardoor viel ze op de rebel!”

Kunst is meer dan zwartwitte boerderietjes met koe er voor

Al heel vroeg was het Manfred aan te zien dat hij heel goed met het tekenpotlood overweg kon. Hij had het mee van vader die ook goed kon tekenen en schilderen. Zo kwam het dat zoonlief na het athene-

um van zijn 18de tot 22ste naar de Gentse Academie voor Schone Kunsten trok.

— **Wat wordt kunstenaar in spe bijgebracht?**

— **Manfred**: „Je leert er anatomisch juist tekenen. Toegegeven dat het eveneens mooi kan zijn als het niet juist is... al schuilt er bij toonaangevende meesters als James Ensor, dan weer een correctheid die hun oeuvres naar eigen artistieke bijzonderheden optillen.”

— **Waarom moet een kunstenaar correct zijn?**

— **Manfred**: „Hij moet in de allereerste plaats fatsoenlijk zijn met zichzelf. Ik heb al altijd een hekel gehad aan zo'n zwartwitte boerderietjes in het groen en de schaduw van een boom, met koetje ervoor. Wat ook, na vier jaar kreeg ik mijn diploma van gegradueerde in tekenen en schilderkunst. Omdat de weg naar het *artistenschap* wreed lang is, hoor je me zeker niet zeggen dat ik een kunstenaar ben...”

— **Tot wat leent zich dergelijk getuigenschrift?**

— **Manfred**: „Naar be-

roemdheid... of naar het onderwijs om zes tot tien uurtjes les te geven... en er je brood mee te verdienen.”

— **Wat maan je jongeren met zeker talent aan?**

— **Manfred**: „Verwaarloos je kunde zeker niet, maar doe vooral je gedacht. Ben je er rijp voor, sla dan de weg naar de academie in. Niet te verwaarlozen bijkomstigheden: aan de universiteit studeren is duurder, maar in de academie moet je instaan voor papier en verf.”

— **Krijgen artistiekelingen voldoende steun?**

— **Manfred**: „Zoals bij beginnende muziekgroepjes is er te weinig ruimte om zich te kunnen ontwikkelen. Je hebt wel het ene galerietje naast het andere. Maar de commerce druipert eraf, waarbij *hoe goed het verkoopt* belangrijker is

Kerken best repetitie-lokalen voor muziekgroepen

In het leven van de jonge Ingelbrecht kwamen non noch geloof te pas. Het vrijdenken zit ergens in de familie: „Met het geloof op zich heb ik geen probleem, wél met het instituut. Op een ogenblik dat zoveel kerken leegstaan kost de godsdienst nogal wat geld aan de gemeenschap. Als ik dit in mijn eigen denkwereld vertaal,

grote vedette was met zijn Ronde van Frankrijkploeg en gele trui! — daar bouwden jonge muziekgroepen een muziekfestival, dat uiteindelijk als **Velorock** naam maakte.

— **Manfred** : „Het muziekfestijn kwam er omdat er voordien niets was voor beginnende muziekgroepjes... en wij perse zo'n muziekcircus wilden organiseren met groepen uit Oostende en belendende hinterland. Dit jaar waren *De-struction* (Duitsland) en *De Heideroosjes* (Nederland) de toonaangevers van **Velorock**!”

Van velodroom tot musicodroom voor jongerengroepen

— **Zijn en doen van jeugdhuis Velokot...**

— **Manfred** : „We kregen de toelating van stadswege om met het Velokot het pakhuis 64 in de vismijn te betrekken. Jeugdhuis dat vandaag al twee jaar bestaat en een dertigtal leden telt. Als afgevaardigde beheerder kan ik rekenen op voorzitter Steve Schoonbaert, secretaris Steve Ackein en penningmeester Olivier Jonckheere. Pluralistisch is het jeugdhuis dan ook; helemaal niet politiek geëngageerd.”

— **Wat streeft het Velokot voornamelijk na?**

— **Manfred** : „Tot musicodroom uitgroeien zal wel het ideaalbeeld zijn. Initiatief afkomstig van Hasselt waar beginnende muziekgroepjes opnamekansen in een studio werd gegeven. In Oostende staan ook wij thans een heel jaar in dienst van opkomende muzikale jongerengroepen. Al kan men gerust het Velokot

eens binnenwippen om een pint te heffen!”

Liefde, gezin en armoede

Omgaan met de liefde, is een fenomeen waar Manfred heel ernstig in geloofd: „De reden waarom wij na een vrij lange tijd getrouwd zijn, is vrij simpel: de goedkoopste manier om erfenissen te regelen. Toegegeven dat de huwelijksdag met jawoord en ceremonieel wel indruk maakt. Eén dag later draait de wereld alweer zoals ze het nu al eeuwen en eeuwen doet. Huwelijk besluitende noodzaak aan liefde? Als je iemand graag ziet, dan is dat zo en — al dan niet trouwen — daarmee uit!”

— **Gezin stichten voor velen niet betaalbaar...**

— **Manfred** : „Trouwden zelf is niet goedkoop maar, op zichzelf, nog altijd beter dan op je eentje gaan wonen. Getrouwd zul je beter rondkomen, omdat je eventueel nog altijd twee inkomens hebt.”

— **Is er nog armoede?**

— **Manfred** : „Ja, maar helemaal anders dan vroeger. De grote rijkdom van anderen — denk maar aan samenwonenden die maandelijks 120.000 tot 160.000 fr. op hun rekening krijgen! — kan verdoken armoede nogal een stuk grijzer maken. Lopen de gages van voetballers, wielrenners en tennisspelers niet de spuigaten uit? Moest ik het voor het zeggen hebben, dan zou ik streven naar een evenredigheid inzake loon. Volgens mij is iedereen even belangrijk in het maatschappelijk bestel en mag derhalve ook iedereen aanspraak maken op een gelijk deel van de koek...”

dan schoonheid.”

— **Doet overheid een inspanning?**

— **Manfred** : „Het provinciaal museum heeft een zeer goede conservator in de persoon van Willy Vandebussche, trouwens ook verantwoordelijke voor het Permeke-museum. Anderzijds vind ik dat het Stedelijk Museum beter verdient. Collecties en tentoonstellingen à la Spilliaert getuigen van smaak en kunnen. Maar waarom zo'n mogelijkheden in, volgens mij, vreselijke ruimtes van het Feest- en Cultuurpaleis poefen...”

Waar eens de Vansteenbergeneratie met zijn Bobets, Coppi's, Sercu's en Poeske Scherens de wielerman in het Oostendse *Bosje* in vuur en vlam zetten — triomfator Romain Maes vóór de oorlog

Discriminerende diplomaterreur?

Laaggeschoolden zijn ook mensen

Ann Nierynck en Manfred Ingelbrecht hebben geen angst van het leven en leerden mekaar kennen in het Oostendse atheneum, bezijden 't Park. Manfred: „Al waren we amoureuze tieners van 14 en 15, onze liefde bleek koekenbak.” Ann: „Mijn man is iemand die van het leven houdt en graag iets doet voor een ander. Hij behoudt ten alle tijde zijn eigen gedacht over mensen en situaties. Hij laat zich gewoon niet doen.” Weet je dat aan de Leffingse Vaardijk Noord 33 vier katten (Tiboo, Hobbes, Fientje en Mozzy) huizen... plus de New-Foundlander Sus, een verschrikkelijk lieve, zwarte kolos.

Volgens Manfred *leer je leren in het leven. Als dat al dan niet tot een diploma leidt, is niet zo belangrijk: ik heb minstens evenveel respect voor een goede timmerman en ervaren loodgieter, als voor iemand die het tot burgerlijk ingenieur bracht...*

We vragen de sociaal bewogen Ingelbrecht of de quote *laaggeschoolden* geen discriminerende laagdunkendheid is, die te pas en te onpas wordt gebruikt. Of het niet belagend is dat zo mannen als vrouwen met een lager intelligentiequotiënt — maar met poten aan hun lijf! — het aleens moeten afleggen tegen gediplomeerden die sowieso met de klus van straatkeerder, magazijnier of andere werkmenskarweitje zouden gaan lopen.

— **Manfred:** „De diplomaterreur stoort me bovenmatig dat je vandaag om diensthoofd te worden, zowaar een universitaire afkomst moet hebben. Neem de cultuurdienst, waar in de universiteit hiervoor maar één richting is: kunst en geschiedenis. Daarbij is het voor mij allerminst noodzakelijk dat een kunstenaar een diploma heeft.”

altijd bijleren... en daar heb je absoluut geen diploma voor nodig. Het is dubbel spijtig dat men verdienstelijken *buist* omwille van een diplomaterreur die wel scholen rijker maakt, maar menige student heel vaak in de kou laat staan. Ik besluit: niet alle mensen met een diploma zijn bekwaam... en niet alle mensen zonder diploma zijn onbekwaam.”

Onze ooms en tantes waren heus niet braver in hun seventies

Jeugd weet best wat ze doet

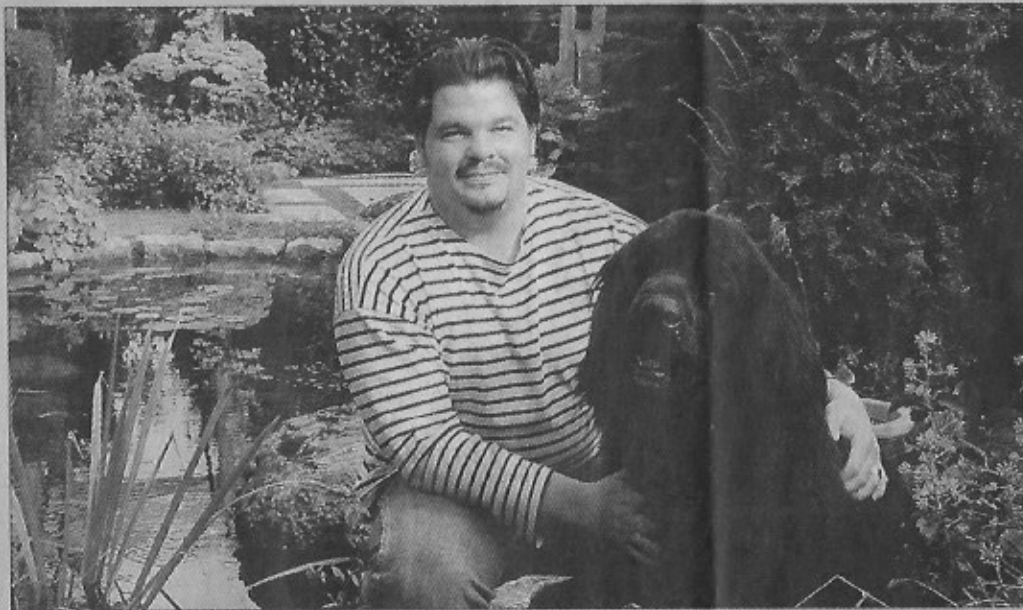
We werpen het voor Manfreds raap, of de jeugd verantwoordelijk is voor de excessen inzake roken, drugs en seks? Hij bekent zelf nog nooit te hebben gerookt en helemaal geen belangstelling te hebben voor drugs en bovenmatig seksgedoe: „Stel evenwel de jeugd nu ook niet verantwoordelijk voor de uitpattingen dienaangaande. Ik ben ervan overtuigd dat jongeren heel goed weten waar ze mee bezig zijn. Meer nog, als er één tijd berucht was voor drugs, dan waren het wel de hippe 70'er jaren: je weet wel, toen onze tantes en ooms jong waren!”

Bekoring

Bovengenoemde kwalijkheden zullen wel van alle tijden zijn waarbij het er, volgens Manfred, op aankomt de mensen weerbaar te maken: „Laten we niet lullen en veroordelen hebben, maar zoeken naar de oorzaak waarom naar alcohol, drugs of sigaret wordt gegrepen. Bemoeidigend dienaangaande is wel het niet naast te kijken sociaal netwerk, waarop mensen in nood altijd kunnen terugvallen.”

— **Is er dienaangaande verbetering merkbaar?**

— **Manfred:** „We zullen het nog maar eens herhalen, dat het allemaal zó erg niet is als men het vandaag wil voorstellen. We maakten ooit een dag mee met het *Jongeren Advies Centrum (JAC)* — pluralistische jongerenorganisatie — in Oostendse Kaaistraat, alwaar het drugprobleem centraal stond. Politici van zowel

Twee zwartharigen, twee vrienden: Manfred en New Foundlander Sus in hun 100 m diepe tuin aan de Leffingse Vaardijk Noord. Waarom een rooie Dreamteamer zijn Oostende opgaf om langs de Plassendalevaart zijn tenten op te slaan? Heel eenvoudig omdat het familiale erfstuk dat in 1891 werg gebouwd en waar grootouders langs vaders zijde hebben gewoond, omzeggens een unicum van ontspannende rust betekent. Nodig voor Manfred Ingelbrecht die benevens zijn artistieke verzuchtingen, als afgevaardigde beheerder van jeugdhuis Velokot van tijd tot tijd een stimulerende heroplading vandoen heeft...

plaatselijk als nationaal niveau waren hierop tegenwoordig. De aanwezige jeugd wist het probleem naar zichzelf aan te kaarten, het is te zeggen dat de

bekoring van vroeger — het sigaretje — zich vandaag naar het eerste jointje verlegde...” — **Waar is sociale bewoogdheid al doorgedrukt?**

— **Manfred:** „In het middelbaar onderwijs was ik een rebel, die mijn andersdenkenheid in muziekgenre en kledij uitdrukte. Zonder me daarvoor

met gemene streken in te laten. Ik kwam tegen alles in opstand en in de allereerste plaats tegen de maatschappij met zijn verdoemnissen als ligger, kernwapens, schoolsysteem...”

Dreamteam

— **Schoolsysteem zeg je...**

— **Manfred:** „Welja, de leeraars werden te weinig betaald en er was veel te weinig ruimte voor de school. Ik vind trouwens nog altijd dat er te weinig aandacht wordt besteed aan wat in de scholen gebeurt. Jonge gasten weten gewoon niet wat er in de politieke wereld gebeurt, omdat ze met de bestuurlijke zaken eerder toevallig in aanraking komen...”

— **Tevreden met wat je met Dreamteam bereikte?**

— **Manfred:** „Ik zat in de Oostendse Jeugdraad en de ABVV-jeugddienst toen we deel uitmaakten van het jongeren-Dreamteam, dat onder socialistische vlag naar de vorige gemeenteraadsverkiezingen trok. We vroegen voor Oostende meer jeugdbelcid en meer speelpleintjes: twee preferenties die vandaag heel duidelijk werden ingelost.”